

Přírůstky do sbírky
GAVU Cheb 2016–2017
1. 2. – 10. 6. 2018

Každé muzeum umění hledá možnosti, jak do své stálé expozice vnést proměnný prvek, který by návštěvníky přiměl, aby se do ní opakovaně vraceli. Při komplexní proměně stálé expozice moderního a současného umění v roce 2012 jsme v Chebu tento problém vyřešili tak, že jsme jeden sál vyhradili pro „výstavy z depozitáře“. Ta současná představuje výběr z přírůstků z posledních dvou let. Budování sbírky patří k základním činnostem muzea umění a ta chebská patří k nejkvalitnějším u nás. V letech 2003 až 2009 však kvůli nedostatku financí nastala několikaletá prodleva v jejím doplňování, která neměla v dějinách galerie obdoby. Po roce 2010 se podařilo tuto krizi překonat, a sice zejména díky každoročnímu příspěvku zřizovatele galerie Karlovarského kraje určenému přímo na akvizice. Významným zdrojem se také staly dary autorů z jejich výstav. A konečně galerie loni uspěla v nově vypsáném grantovém programu Ministerstva kultury a naše nákupy byly podpořeny do maximální výše 70 %.

V posledních letech se sbírková činnost GAVU Cheb soustředí na autory, kteří nastupovali od 80. let dále, neboť jednak jde o cenově dostupná díla, jednak zde tento segment předtím nebyl zastoupen. Vždy je nakupuje s perspektivou, aby se jimi nechala obměnit závěrečná část expozice, která je po zmíněné reinstalaci dovedena až do současnosti. Platí to i pro práce, které představujeme na této výstavě.

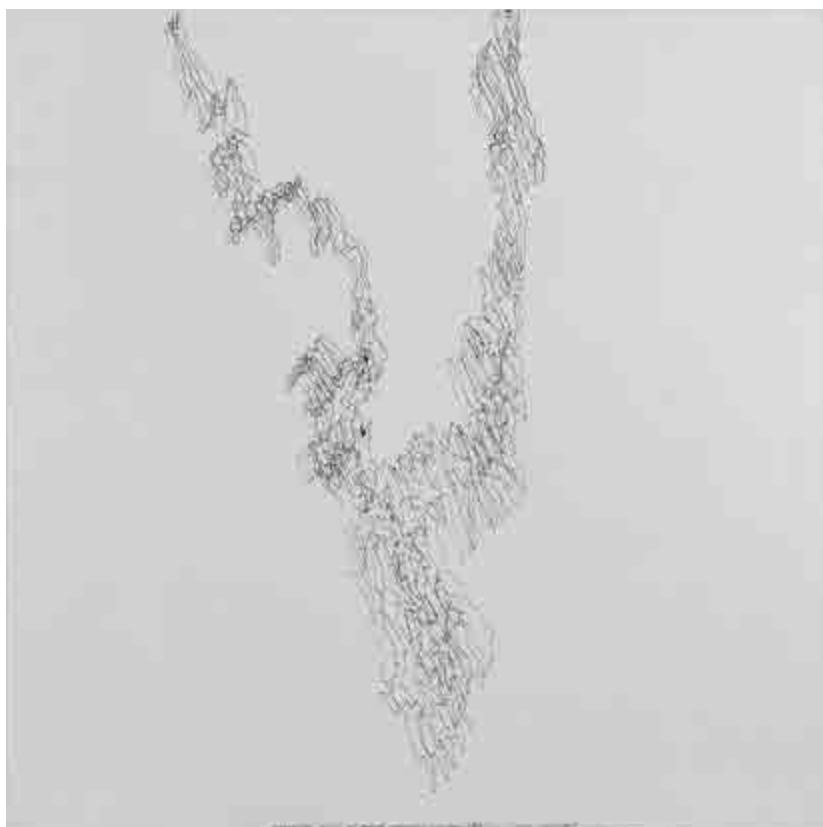
Marcel Fišer

Titulní strana: Petr Kvíčala, Pole, 1986, olej na plátně, 125 × 115 cm
Zakoupeno od autora v roce 2017.

Pole jsou prvním významným cyklem **Petra Kvíčaly** (1960), svým rozsahem nepřekračuje 20 obrazů. Představuje první nakročení k jeho ornamentálním vlnovkám, zejména v principech opakování nebo „geometrie od ruky“, která se stala charakteristickým rysem jeho malířského stylu. Na rozdíl od nich je zde však ještě patrná jasná souvislost s reálným motivem mladých výhonků obilí či kukuřice.

Plzeňský **Milan Maur** (1950) se k výtvarnému umění se dostal jako ryzí amatér. Po několika letech malování a experimentování s kompozičními principy se na začátku 80. let zařadil mezi hlavní představitele českého konceptuálního umění. Jeho přístup byl založen na spojení kvazivědeckého přístupu a osobitého lyriismu. Už na podzim 1983 vznikl jeden z jeho nejvýznamnějších cyklů, dokumentující pořadí opadávání listů z větvíček. Jak si tehdy zapsal, „*radostný, sváteční pocit splnutí, pocit porozumění stromům a keřům vznikl asi proto, že se tato pozorování časem změnila v jakýsi obřad (za tmy jsem kontrolu větviček prováděl spíše hmatem). Někdy jsem měl pocit provinění. Možná jsem nahlédl příliš hluboko.*“

Později se jeho důležitým tématem stal pohyb slunce, respektive stínu. Také na vystaveném „abstraktním“ obraze tvoří sled pravidelných a zároveň mírně odlišných obrysových linií kresbu, která však má zcela konkrétní zobrazující smysl. Připomíná neosobní záznam nějakého citlivého aparátu, v němž se umělec proměnil, ovšem v textu napsaném přímo na obraze se opět objevuje onen poetický rozměr.

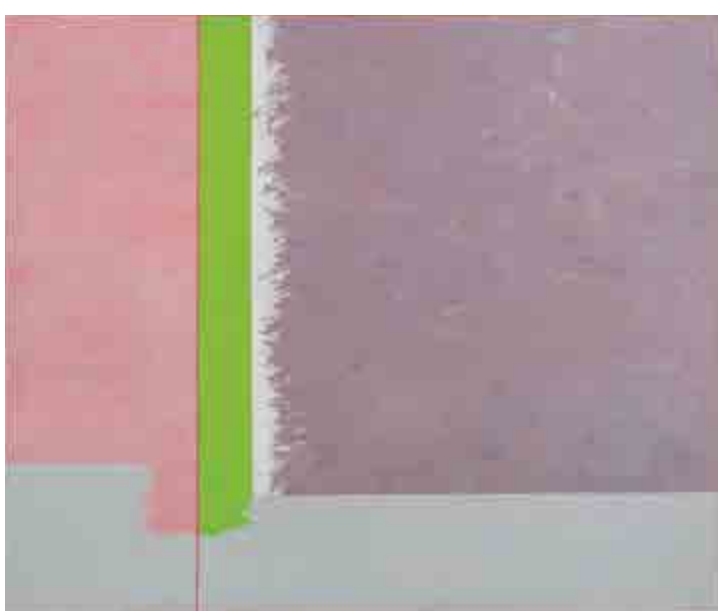
Milan Maur, Stín vržený hrušň, 1992, kresba olejovou barvou na plátně, 140 × 140 cm
Text: „8. srpna 1992 jsem na své zahradě obkresloval stín vržený hrušň a jedl její plody.“
Zakoupeno od autora v roce 2017.

Milan Maur, Opadávání listů jabloně, 1983, tisk na papíru, 42 × 30 cm
Zakoupeno od autora v roce 2017.

Série *Zdi* z let 1982 až 1984 hraje v tvorbě plzeňského malíře **Václava Maliny** (1950) zásadní roli v přechodu od expresivní krajinomalby k obrazům, jež se ke krajině vztahují jiným, nezobrazujícím způsobem a jejich vlastní téma už spočívá v čistě malířské oblasti. Kompozice tvořené barevnými, zhruba pravoúhlými poli opravdu volně evokují zdi s oprýskanými omítkami, zároveň už působí jako zcela abstraktní obrazy, což autor podpořil zdůrazněním plošnosti a naopak eliminací všech malířských nástrojů k vyvolání iluze prostorové hloubky.

Od cyklu *Zdi* nebylo až tak daleko k tomu, co se pak stalo jeho erbovním projevem, tedy k obrazům tematizujícím impresionismus a jeho ústřední problém – barevné světlo v krajině. Obraz *Podzimní* je vůbec prvním z autorova klíčového cyklu *Vzpomínky na impresionismus*. Vznikl „... *bezprostředně po návratu z plenérového malování, kdy jsem byl plný dojmů z barevné nádhery podzimních stromů u řeky poblíž Koterova. Nebyl jsem ale spokojen s výsledkem plenérové malby a ještě téhož dne jsem namaloval velké plátno, v němž se jasně ohraničená modrá plocha po straně obrazu střetává s rukopisnou férií barevných skvrn.*“¹

Václav Malina, Z cyklu *Zdi* (Jarní zed), 1984, olej na plátně, 125 × 150 cm
Darováno autorem v roce 2017.

¹ MALINA, Václav: Od imprese k abstrakci (a zpět). In: KAPUSTA, Jan (ed.): *Václav Malina. Od imprese k abstrakci*. Katalog výstavy v GUV Náchod. Náchod 2016, s. 20.

Václav Malina, Podzimní (z cyklu *Vzpomínky na impresionismus*), 1986, olej na plátně, 129 × 150 cm
Zakoupeno od autora v roce 2017.

0042060
235 10 10

Jan Šerých, Telefonní číslo na celebritu, nevím jakou, 2007, akryl na plátně, 130 × 250 cm
Zakoupeno od autora v roce 2017

Obraz **Jana Šerých** (1972) je jedním ze tří na stejné téma (další se nachází ve sbírkách Galerie hlavního města Prahy), zároveň však odráží širší problematiku jeho tvorby. V jedné její linii se zabývá běžně používanými kódy a realitou, která se za nimi skrývá. Vlastním námětem je tu banální číselná informace převedená do soudobého vizuálního jazyka, strohá estetika však zároveň dokáže v mysli spustit až překvapivě bohaté asociace dotýkající se určitých typických znaků současného světa. Představuje imaginární spojnicí s blyštivým světem známým ze stránek bulváru a zároveň i pokusem anonymně narušit něčí soukromí a dozvědět se, kdo je onou celebritou skrytou za telefonním číslem.

Duo **Jiří Franta** (1978) a **David Böhm** (1982) pracuje téměř výhradně v médiu kresby, která je však pro ně nejen technikou, ale i tématem nejrůznějších průzkumů a experimentů, když štětce upevňovali například na lžici bagru nebo na konec provazochodcovy tyče. Vedle těchto performancí se ale zabývají i kresbou zcela klasickou, na níž zpravidla pracují oba současně, případně se při práci střídají. I přes toto dvojité autorství, které v klasických technikách představuje zcela ojedinělý fenomén, si dokázali vytvořit osobitý, snadno rozpoznatelný styl v rukopisu i v tematice svých tužkových kreseb.

Jiří Franta, David Böhm, Nikoho nepotkáš, ale uvidíš je všechny, 2014, tužka na papíru, 116 × 103 cm
Dar autorů v roce 2017.

Petra Herotová, Pouzdra Kazimir, 2016, tuš, fix a grafit na papíře, 43 × 62 cm
Dar autorky v roce 2016.

Petr Dub, Hluboko v zelené, 2011, akryl, syntetické laky, dřevo, plátno, 55 × 49 × 9 cm
Dar autora v roce 2016.

Petr Dub, Yes or No to Purple, 2014, akryl, syntetické laky, dřevo, plátno, 64 × 56 × 11 cm
Dar autora v roce 2016.

Petra Herotová (1980) tvoří v různých médiích, tím nejpriznáčnejším však pro ni je kresba, která má podobně jako celá její práce konceptuální přesahy. Její kresby tematizují současný svět a některé charakteristické aspekty jeho vizuality, aniž by nesly nějaké prvoplánové poselství třeba ve smyslu sociální či jiné kritiky. V tomto cyklu například zobrazovala spotřební zboží pokryté dekory odvozenými z děl klasiků moderního umění; zde konkrétně jsou to imaginární pouzdra mobilů s motivy suprematistických kompozic Kazimira Maleviče.

Petr Dub (1976) se ve své tvorbě vždy zabýval formálními experimenty s podobou tradičního obrazu. Například v jedné své etapě maloval monochromní obrazy na plátna nepravidelných tvarů, která pak bez napínacích rámců zavěšoval přímo na stěnu. A někdy je dokonce zmuchlal, takže vytvářela nepravidelné amorfní struktury. Jeho díla jsou jak působivými estetickými objekty, tak i výstupy komplikovaného přemýšlení o obrazu jako specifické uměleckohistorické entitě. Prezentované obrazy / objekty, které vytváří v posledních letech, mají podobu vysokých reliéfů s měkkým přechodem, takže v kombinaci s barvou aplikovaných stříkaním připomínají detaily karoserií aut opalizujících metalíz nebo abstraktní počítačové vizualizace povrchu nějaké planety. Jejich základem je však stále ještě plátno a také způsob jejich prezentace na zdi je stejný jako u závěsného obrazu.

Přírůstky do sbírky GAVU Cheb 2016–2017
Výstava z depozitáře

1. 2. – 10. 6. 2018
Kurátor: Marcel Fišer
Otevírací doba: út–ne, 10.00–17.00

Souběžné výstavy

Diplomové práce na Akademii výtvarných umění v Praze 1969–1989
Velká galerie, 11. 1. – 1. 4. 2018
Julius Reichel, Fedex / Cash / Crypto / Sex
Malá galerie, 11. 1. – 4. 3. 2018
Marek Meduna, Roel van der Linden, Martin Lukáč, Floating in czecho-slovakian heaven
Malá galerie, 8. 3. – 6. 5. 2018
Maxim Velčovský, Smíšené zboží
Retromuseum – Výstavní sál, 16. 11. 2017 – 25. 3. 2018
Volume doprava. Příběhy bigbítu v Poohří 1960 – 2000
Retromuseum – Nad schody, 12. 10. 2017 – 18. 3. 2018

Galerie výtvarného umění v Chebu
příspěvková organizace Karlovarského kraje
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb
T: +420 354 422 450, F: +420 354 422 163
info@gavu.cz, www.gavu.cz, www.retromuseum.cz

Výstavní program GAVU Cheb je podpořen z grantového programu MK ČR. V roce 2018 vydala Galerie výtvarného umění v Chebu. Grafička Kolář & Kutálek, tisk Dragon Press, s. r. o., náklad 500 ks.